

สุนทรพจน์ ๔พณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

คำกล่าว งานวันครู วันที่ 16 มกราคม 2531

“คำว่าครู มีความหมายลึกซึ้งทางจิตใจ ทำนองเดียวกับที่มีความรู้สึกต่อคำว่า พ่อ แม่ คือ เขามีความรัก ความเคารพนับถือ ยกย่อง เทิดทูน และไฝหา ระวังกันไป อันเป็นเรื่องของความรู้สึกหรือของจิตใจ ที่พวกเราต่างมีต่อครู ต่อปฐนียบุคคลนั่นเอง”

“สภาวะของความเป็นปฐนียบุคคลของครู เกิดขึ้นและดำรงอยู่ในสังคมไทยมาแต่อดีตกาล เพราะครูเป็นผู้มีพระคุณ ผู้สั่งสอน ผู้เป็นแบบอย่างที่ดีงาม เป็นผู้สร้างสรรค์ประโยชน์แก่ส่วนรวมไม่เป็นอันตรายต่อผู้ใด สถาบันครูจึงฝังรากลึกแน่นในสังคมไทย ความเคารพครูถือเป็นวัฒนธรรมที่งดงามอย่างยิ่งของชาวไทย”

(หน้า 12)

“การแสดงออกถึงการมีวินัย การเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายและหลักเกณฑ์การปกครองของบ้านเมือง ของสถาบันต่าง ๆ การรักษาไว้ซึ่งทางปฏิบัติตามกติกาที่ถูกต้อง การแก้ไขปัญหาใด ๆ เป็นไปตามหลักของเหตุผล ด้วยการสร้างสรรค์และหลีกเลี่ยงจากวิธีการรุนแรงทั้งปวงถือเป็นแบบอย่างของสังคมที่ดี”

(หน้า 14)

“ ปัจจุบันมีการใช้วิชาการแสดงออกต่อสังคมอย่างกว้างขวาง จึงขอให้ระมัดระวังใช้ดุลยพินิจพิจารณาใช้วิชาการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ถูกต้องเป็นธรรม และเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมอย่างแท้จริง

เพราะการใช้วิชาการในทางที่ไม่เหมาะสม มีการบิดเบือนหรือปกปิดข้อเท็จจริง ย่อมเป็นผลเสียหายแก่ผู้อื่น รวมถึงความดีงามแห่งวิชาการนั้น ๆ ทั้งอาจเป็นเหตุนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ส่วนรวม ”

(หน้า 14)